

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, De Plerisque Functionibus, & Obligationibus, ad Parochias, Parochos & Parochianos attinentibus

Engel, Ludwig

Salisburgi

Cap. 2. De Primitijs & Oblationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40922

substituerit, articulus à Judice Ecclesiastico decidendus foret, arg. C. tuam. de Ord. cognit.

CAPUT II.

De Primitijs & Oblationibus.

SUMMARIUM.

1. Differentia inter Decimas, Primitias, & Oblationes.
2. Quid debeat nomine Primitiarum.
3. Primitia possunt abrogari per consuetudinem.
4. Ex communi sententia non est praeceptum faciendi oblationes.
5. In actibus merae voluntatis non inducitur consuetudo.
6. Quo fundamento procedat consuetudo circa oblationes.
7. Etiam stante consuetudine non peccat, qui aliter quando omittit facere oblationes.
8. Parochianis non facientibus oblationes non debet Parochus negare Sacramenta.
9. Regulariter oblationes intra fines Parochiae factae pertinent ad Parochum.
10. Oblationes factae in Ecclesiis Regularium pertinent ad Regulares, de funeralibus tamen debetur Parocho portio Canonica.

INTER DECIMAS, PRIMITIAS, & Oblationes hanc constat esse differentiam, quod Decimae singulis annis in recognitionem

tionem universalis Domini de omnibus fructibus, *Primitiæ* tantum semel de primis fructibus Novalium agrorum, & animalium in signum gratitudinis erga Deum, *Oblationes* sine determinatione temporis, qualitatis aut quantitatis ex causa devotionis persolvantur.

Discussâ materiâ Decimarum circa Primitias & Oblationes.

Quer. I. An nomine Primitiarum omnes primi fructus debeantur? *R.* Primitiarum nomine in fructibus agrorum tantum portionem aliquam quæ quadragesimam partem ipsorum fructuum non excedat, in animalibus verò non ipsum primigenitum in natura, sed de ejus æstimatione quadragesimam vel sexagesimam partem, juxta locorum consuetudinem persolvendam esse. *t. & gl. in c. 1. De Decimis.*

Quer. II. An Primitiæ per contrariam consuetudinem abrogari possint? *R.* Affirmativè, ita enim vix alicubi videmus Primitias exsolvi, & quamvis Primitiæ debeantur ex præcepto, tamen hoc præceptum in nova lege non esse Juris Divini probabilius existimo, quemadmodum supra de præcepto solvendi Decimas dictum est. Neque obstat, quòd primitiæ debeantur ex gratitudine erga Deum, gratitudo autem consuetudine tolli non possit, nam responderetur, quòd quidem gratitudo in genere (id est, ut aliquis non teneatur esse gratus erga Deum) utique nulla ratione tolli possit, in specie autem, ut ex causa gratitudinis præcisè hoc vel illud solvi

Ll 2   debeat,

debeat, non apparet, cur illi nequeat, possunt enim homines per preces aut alia pietatis opera suam erga Deum gratitudinem demonstrare.

4 *Quar. III.* An si præceptum aliquod, ex quo Parochiani cogantur certis temporibus Oblationes facere? Difficultatem movet. *cap. omnis Christianus. 69. De Consec. dist. I.* ubi hæc verba leguntur: *Omnis Christianus procuret ad Missarum solennia aliquid Deo offerre & ducere ad memoriam quod Deus per Moysen dixit, non apparebis in conspectu meo vacuus. Etenim in collectis SS. Patrum liquidò apparet, ut omnes Christiani offerre aliquid DEO ex usu SS. Patrum debent, &c.* Verùm communis est sententia, nullum esse præceptum de Oblationibus faciendis, imò de ratione Oblationis esse ut sit spontanea juxta illud *Exodi, Ab omni homine, qui offert ultroneus, accipietis eas,* textum verò *in d. c. omnis Christianus,* cum *Glos. DD.* intelligunt procedere in calu, quo Parochus congruam sustentationem ex Decimis non haberet, *Pan. ad rub. de Parochis. n. 3. Gutierrez Canon. qq. lib. 2. q. 21. n. 139. & seq.* Ego quid in hac quæstione sentiam, ex resolutione sequentis quæstionis apparebit.

5 *Quar. IV.* Utrum per consuetudinem obligari possint Parochiani ad præstandas certas Oblationes? In affirmativam passim conveniunt *DD. arg. c. ad Apostolicam. 42. de Simonia.* Sed videtur non leviter obstare generalis doctrina, quam tradunt *Interpp. in c. Abbate. de R. S.* & in

Et in l. 2. ff. de via pub. quod in actibus meræ voluntatis non introducatur consuetudo neque præscriptio. Respondet quidem Guttierrez *Can. 99. lib. 2. c. 21. n. 144.* hanc doctrinam fallere quando de favore Ecclesiæ agitur; quæ tamen responsio non videtur in Jure aliquod solidum fundamentum habere, neque probatur in *c. veniens. 10. de testib.* quod allegat Gutier. in quo licet dicatur, quod Parochiani *consueverint* vinum beneficario dare, non tamen ibi exprimitur, qualiter hæc consuetudo introducta sit, ex pacto, vel propter necessariam sustentationem Parochi, &c.

Quare puto hanc difficultatem aliter solven- 6
dam esse, & ut liberè dicam, quod sentio, ad summum concedo Oblationes quoad *quantitatem & qualitatem esse meræ facultatis*, in genere autem & quoad se existimo habere aliquod principium obligationis ex Jure divino *ex c. 23. Exodi* acceptum in nova lege per usum SS. Patrum, ut *ex d. c. omnis Christianus. dist. de consec.* satis apparet. Enimverò mihi planè persuadeo autoritate *tex. nimis clari in d. c. omnis Christian.* olim in Ecclesia fuisse generalem usum per illum Canonem confirmatum, ut fideles certis saltem anni festivitibus inter Missarum solennia Oblationes facerent: quare si in aliquo loco fideles id ipsum etiam hodie observent, videntur vel illum Canonem ab antiquo retinuisse, vel de novo in usum deduxisse. Quod verò *gl. citatum Canonem* interpretetur pro-
cedere

cedere supposita necessitate Parochi; hanc interpretationem verbis textus generaliter loquentis non correspondere, & propterea *miseri eordem* esse notat aliqua glossella marginalis superaddita. Haud quidem diffiteor quin Parochiani compelli possint ad faciendas oblationes Parocho, si aliunde congruam sustentationem non habeat, id tamen non probatur nec dicitur in illo tex. *e. omnis Christianus*. sed potius evincitur ex principio Juris Divini, & Naturalis ut *is, qui servit Altari, vivat de Altari, &c.*

Dices, si saltem quoad *quantitatem & qualitatem* oblationes sunt meræ voluntatis, quomodo ergo per consuetudinem introduci potest, ut Parochiani teneantur hoc & non aliud offerre, v. g. certam quantitatem ceræ, certum numerum ovorum, &c. *℞.* Si tales Oblationes sint valde ab antiquo fieri solitæ & Parochus cæteroquin nullas percipiat decimas *minutas*, planè credibile est, quòd ejusmodi oblationes nec quoad *quantitatem & qualitatem* sint meræ voluntatis, sed sint surrogatæ in locum Decimarum *minutarum* arg. eorum quæ infra *de Sepulchris q. 12. vers. 4. cum Decima.* & oblationes successisse in locum *primitiarum* usu abrogatarum censet Rebus *de decim. q. 1. n. 25.* dicentur. Quòd si autem Parochus simul percipiat Decimas *minutas*, vel non percipiat quidem, prædictæ tamen Oblationes in certa specie primùm ante decennium v. g. inceperint fieri, censeo puncto Juris esse conformis, in ijs non

non aliter induci præscriptionem vel consuetudinem, quam si Parochianis aliquando ab illis Oblationibus cessare volentibus Parochus bonâ fide (ductus sententiâ Gutierrez supra n. 5. relatâ) contradixerit, & ita Parochianos huic contradictioni acquiescentes in purativâ obligatione & se in possessione hujus Juris perpetuo percipiendi certas oblationes constituerit, per ea, quæ docet gl. in l. qua luminibus. ff. de servit. urb. prædior Arnold Rath. in tract. de usucap. c. 4. ass. 5. † Cæterum circâ hanc quæstionem adhuc notari potest, quod dicit Sylv. v. Decima. n. 4 Oblationes ratione consuetudinis esse in præcepto, quomodo est ipsa consuetudo, scil. quod offerat major pars populi, non autem semper singuli de populo, sed solum pro majori parte solennitatum, unde non erit alicui mortale si oblationem nonnunquam intermittat.

Quar. V. An si parochiani per consuetudinem obligati ad faciendas oblationes, aliquando recusent eas facere, liceat Parocho propriâ autoritate sine Judicio Episcopi à Divinis Officijs & Sacramentorum administratione cessare? † R. Negative, tum quod sæpius ejusmodi consuetudines requirant causæ cognitionem, an legitimè introductæ sint, & Parochus non debeat esse Judex in propria causâ: tum etiam & vel maximè quod talis cessatio à Divinis videretur habere aliquam speciem simoniæ, quasi verò Parochus tantum vellet Divina pro-

pter pecuniam & oblationes administrare. *arg. c. cum in Ecclesia 6. De Simon. Gutier d. c. 21. n. 152.*

9 *Quer. VI.* Cujus sint Oblationes quæ non fiunt immediatè ipsi Parocho, sed vel alteri Sacerdoti celebranti, vel cartæ alicui imagini aut in speciali quadam Capella? &c. Nisi offerentes aliud intenderint, aut consuetudine & præscriptione aliud introductum sit, omnes oblationes intrà fines alicujus Parochiæ factæ censentur esse de Jure Parochiali & pertinere ad Parochum. *c. pastoralis. & c. quoniam. De Decim. Pan. in rub. de Paroch. n. 4. Zerola in praxi Ep. p. 1. v. Parochia. v. ad quintum. & communiter alij.* Notanter autem dixi, nisi offerentes aliud intenderint, nam si v. g. Capella vel Ecclesia, in qua fiunt ejusmodi Oblationes, indigeat ædificatione, reparatione, aut (propter modicam ejus dotem) necessaria conservatione, in dubio Oblationes in ea potiùs intuitu ipsius, quàm Parochi factæ censentur, & consequenter non Parocho sed Ecclesiæ seu Capellæ acquiruntur. *Riccus in praxi aur. p. 4. Resol. 297. Rebus. de decim. q. 1. n. 30.*

10 *Quer. VII.* An etiam Oblationes quæ fiunt in Ecclesijs Regularium in quibus ipsi Regulares non habent Jura Parochialia, pertineant ad Parochum? Affirmat Azor. *Instit. Mor. p. 1. lib. 7. c. 27. q. 13.* nisi Regulares speciali Privilegio aut præscriptione contra Parochum muniti sint. Verùm quia hæc sententia nullo ju-
ris

is fundamento subnixa, est contrarium dicendum, cum Pasqual. in *addit. ad Lauret. de Franch. p. 2. q. 69. text. in c. 1. de stat. Mon. & c. nimis iniqua. De Excess. Pral.* ubi disertis verbis statuitur, quòd nec Ordinarij locorum nec Parochi possint Regularibus circa oblationes apud eos factas præjudicare. Quò faciunt etiam declarationes Card. quas refert Pasqual. *d. 1. n. 3.* & Petrus de Murga in *suis qq. Pastor. p. 3. q. 8. n. 7. & 8.* Quòd nimirum Regulares possint in missa recipere Oblationes fidelium, dummodò à perambulationibus per Ecclesiam ac similibus Elemosinarum extorsionibus abstineant. Quid autem dicendum sit de illis oblationibus, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium occasione sepultura, quam apud eos Parochianus aliquis eligit, inferius in cap. seq. dicitur. nimirum quòd de Jure ex his Oblationibus debeat Parocho *portio Canonica*, ut qui Sacramenta administrando onus habuit cum vivente, etiam de funere sentiat utilitatem.

CAPUT III.

De Sepulturis.

SUMMARIÀ.

1. *Olim cadavera non licebat sepelire in Ecclesia.*
2. *Cur cadavera in locis sacris sepeliantur.*
3. *Jus funerandi computatur inter fura Parochialis.*
4. *Quilibet debet sepeliri in Ecclesia Parochiali nisi habeat sepulturam electam, vel Majorum.*

Ll §

5. Uxor